

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Karly Cháberové v právní věci žalobce: **V. V. L.**, zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad štolou 3, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žalovanému **s e u k l á d á** povinnost, aby do 60 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku vydal rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 27.8.2015 o zaměstnaneckou kartu.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10.228,- Kč ve lhůtě do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Sedláka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému povinnost vydat do 30 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí o jeho žádosti o zaměstnaneckou kartu ze dne 27.8.2015.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že usiluje o podání žádosti o zaměstnaneckou kartu, což je jeden z druhů dlouhodobého pobytu podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců. Dle informací zveřejněných na webu Velvyslanectví ČR v Hanoji je pro podání žádosti o dlouhodobý pobyt třeba se předem zaregistrovat v systému Visapoint. Vzhledem k tomu, že se žalobci v systému Visapoint nedaří provést registraci, rozhodl se svojí žádost podat v úředních hodinách stanovených pro veřejnost, avšak bez registrace v tomto systému. Když se žalobce dostavil na zastupitelský úřad, bylo mu po kontrole jeho žádosti sděleno, že žádost o zaměstnaneckou kartu je možno podat pouze v pondělí na základě registrace systému Visapoint a přijetí žádosti bez registrace v tomto systému bylo pracovníky zastupitelského úřadu odmítnuto. Žalobce vzápětí na uvedené jednání pracovníků zastupitelského úřadu podal stížnost, kdy spolu se stížností podal i svoji žádost o zaměstnaneckou kartu. Ze strany pracovníků zastupitelského úřadu recepce bylo přijetí žádosti o zaměstnaneckou kartu podmíněno tím, že bude podána společně se stížností jako příloha stížnosti.

Přijetím žádosti žalobce o zaměstnaneckou kartu zastupitelským úřadem, podané společně se stížností na nezákonný postup, bylo dle názoru žalobce zahájeno řízení ve věci žádosti o zaměstnaneckou kartu. Z postupu žalobce, zejména z obsahu podané stížnosti je zřejmé, že jeho skutečným úmyslem bylo podání žádosti o zaměstnaneckou kartu a že tuto žádost, byť z donucení společně se stížností, osobně doručil na místně příslušný zastupitelský úřad. Názor žalobce má oporu i v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.4.2015, č.j. 282/2014. Žalovaný v řízení neprovedl žádný úkon a Zastupitelský úřad ČR v Hanoji právnímu zástupci žalobce poštou vrátil originál žádosti o zaměstnaneckou kartu. Vzhledem k uvedenému je zřejmé, že žalovanému marně uplynula lhůta 60 dnů k vydání rozhodnutí o žádosti.

Žalobce proto podal návrh na provedení opatření proti nečinnosti ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Tomuto návrhu Komise usnesením ze dne 6.1.2016, č.j. MV-183985-2/SO-2015 nevyhověla.

Žalobce dále uvedl, že pasivní legitimaci žalovaného dovozuje z ustanovení § 165 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., dle kterého Ministerstvo vnitra rozhoduje o vydání povolení k dlouhodobému pobytu. To znamená, že z hlediska správního řízení nese odpovědnost za řízení jako celek, a to od podání žádosti o zaměstnaneckou kartu až do vyřízení. Na odpovědnost za nečinnost žalovaného nemá dle názoru žalobce žádný vliv případné nezákonné nakládání se žádostí ze strany Ministerstva zahraničních věcí, popřípadě Zastupitelského úřadu ČR v Hanoji. Ministerstvo zahraničních věcí nevede ve věci žádosti o zaměstnaneckou kartu správní řízení, je však dle § 42g odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb. určeno jakožto podací místo, a to prostřednictvím svého pracoviště – zastupitelského úřadu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že provedeným šetřením v dostupných evidencích bylo zjištěno, že k osobě žalobce není vedeno žádné správní řízení, které by se týkalo jakékoliv jeho žádosti o povolení pobytu na území České republiky. Ministerstvo vnitra není správním orgánem příslušným pro přijetí žádosti, která má být cizincem podána zastupitelskému úřadu. Odpovědnost za přijetí žádosti a její následné postoupení Ministerstvu vnitra nese zastupitelský úřad. Jeho případná pochybení je třeba řešit s tímto správním orgánem, případně cestou jeho nadřízeného, tedy Ministerstva zahraničních věcí. Ministerstvo vnitra je příslušné pouze k rozhodování o žádostech o pobytová oprávnění. Nelze tedy na Ministerstvo vnitra faktickým doručením žádosti, jejíž přijetí bylo odmítnuto zastupitelským úřadem, přenášet odpovědnost za její přijetí. Nepřijal-li zastupitelský úřad žádost žalobce a nepostoupil-li ji Ministerstvu vnitra k rozhodnutí, nemůže o ní ministerstvo vést řízení jako o

žádosti, která byla podána zastupitelskému úřadu. Žalovaný tak nemohl být nečinný, neboť řízení, jehož se žalobou namítaná nečinnost týká, nebylo vůbec zahájeno. Z uvedeného důvodu žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Ze správního a soudního spisu byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti:

Dne 27.8.2015 bylo žalobci na Zastupitelském úřadu ČR v Hanoji odmítnuto přijetí žádosti o zaměstnaneckou kartu s odůvodněním, že žádost je možno podat pouze na základě registrace systému Visapoint, kterou žalobce nemá.

Proti uvedenému postupu podal žalobce téhož dne osobně zastupitelskému úřadu písemnou stížnost, k níž jako přílohu připojil předmětnou žádost o zaměstnaneckou kartu. Tato skutečnost, tedy připojení žádosti o zaměstnaneckou kartu vyplývá ze samotného textu stížnosti a razítka na ní.

Na uvedenou stížnost reagoval Zastupitelský úřad České republiky v Hanoji dopisem ze dne 23.10.2015, v němž žalobci bylo sděleno, že z důvodů nevyhovění pravidlům registrace v systému Visapoint nebyla jeho stížnost shledána jako důvodná. Z uvedeného dopisu dále vyplývá, že žalobci byly zpět vráceny zpět originály příloh, které byly ke stížnosti přiloženy.

O žádosti žalobce nebylo rozhodnuto a usnesením ze dne 6.1.2016 č.j. MV-183985-2/SO-2015 nevyhověla Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců návrhu žalobce na provedení opatření proti nečinnosti s odůvodněním, že z dostupných elektronických evidencí bylo zjištěno, že k žalobci není vedeno žádné řízení o pobytu.

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal ochrany proti nečinnosti správního orgánu. Podmínky tohoto řízení a postup soudu při rozhodování o těchto žalobách je upraven zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, se může žalobou domáhat toho, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo vydat osvědčení.

Z uvedeného ustanovení vyplývá, že ochrany proti nečinnosti se lze úspěšně domáhat tehdy, jestliže správní orgán nevydal rozhodnutí ve věci samé nebo nevydal osvědčení, přičemž tak neučinil přesto, že k vydání byl povinen. Obecně platí, že povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení nastává v rámci řízení, které již bylo zahájeno. Správní řízení může být zahájeno buď na návrh určitého subjektu, nebo z moci úřední.

Spornou v posuzované věci je otázka, zda bylo povinností žalovaného o žádosti žalobce rozhodnout. Při posuzování této otázky vycházel soud z ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), podle něhož je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Ve správních řízeních lze pro formu podání žádosti využít všech způsobů uvedených v ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu, tj. písemně, ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným

elektronickým podpisem, případně dalšími způsoby, je-li potvrzeno, popřípadě doplněno, některým z uvedených způsobů ve lhůtě pěti dnů. Pro zahájení řízení o vydání povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu však platí několik výjimek. Podle ustanovení § 169 odst. 13 zákona o pobytu cizinců cizinec, který není uveden v právním předpise vydaném podle ustanovení § 182 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců (takovou cizincem je i žalobce), je povinen požádat o vydání povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu pouze na zastupitelském úřadu ve státě, jehož je státním příslušníkem, popř. jenž vydal cestovní doklad, jehož je cizinec držitelem, nebo ve státě, ve kterém má cizinec povolen dlouhodobý nebo trvalý pobyt. Nesplní-li cizinec tuto povinnost, řízení o žádosti není zahájeno a zastupitelský úřad věc usnesením odloží, přičemž usnesení pouze poznamená do spisu. Další omezení vyplývá z ustanovení § 169 odst. 14 zákona o pobytu cizinců, podle něhož žádost o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu je cizinec povinen podat osobně. Zastupitelský úřad však může v odůvodněných případech od této povinnosti upustit.

V projednávané věci ze spisového materiálu vyplývá a mezi účastníky není sporné, že dne 27.8.2015 se žalobce osobně dostavil na Zastupitelský úřad ČR v Hanoji za účelem podání žádosti o zaměstnaneckou kartu. Tato žádost nebyla přijata s odůvodněním, že pro podání této žádosti nemá žalobce registraci v systému Visapoint. S uvedeným postupem žalobce nesouhlasil, a proto téhož dne osobně na místě podal písemnou stížnost, ke které jako přílohu připojil předmětnou žádost o zaměstnaneckou kartu. Tuto stížnost Zastupitelský úřad ČR v Hanoji přijal a dopisem ze dne 23.10.2015 písemně žalobci sdělil, že stížnost neshledal důvodnou a připojenou přílohu mu vrátil.

Soud má za to, že v daném případě bylo správní řízení zahájeno, neboť žádost žalobce o zaměstnaneckou kartu byla podána osobně u příslušného zastupitelského úřadu. Prokazatelně k podání žádosti došlo tím, že byla jako příloha předána spolu se stížností na postup pracovníka při přijímání samotné žádosti v podatelně zastupitelského úřadu. Minimálně v tomto okamžiku měl zastupitelský úřad žádost ve své dispozici. Je nerozhodné, že žalobce podal žádost formálně jako přílohu stížnosti, ani že tato žádost byla následně žalobci vrácena. Rovněž skutečnost, že žalobce nebyl pro podání této žádosti registrován v systému Visapoint, není pro posouzení důvodnosti podané žaloby rozhodná. Jak již vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 30.4.2015, č.j. 7Azs 282/2014-48 „*Tento systém funguje na principu elektronických úředních hodin a plní pouze funkci organizační. Registrace v tomto systému není zákonnou podmínkou pro zahájení řízení*“. Podstatné je naopak to, že se žádost dostala do dispozice příslušného zastupitelského úřadu.

Žalobce tak splnil zákonné podmínky pro podání žádosti, stanovené v § 169 odst. 13 a 14 zákona o pobytu cizinců, tedy žádost byla podána osobně žalobcem na zastupitelském úřadu ve státě, jehož je žalobce státním příslušníkem. Tato žádost se dostala do dispozice příslušného zastupitelského úřadu a bylo povinností žalovaného o ní rozhodnout. Pro rozhodování soudu není právně významné, že zastupitelský úřad žádost žalovanému nepředal. Dle názoru se soudu se řízení nezahajuje okamžikem předání žádosti žalovanému, ale již v okamžiku, kdy má žádost v dispozici zastupitelský úřad.

Z uvedených důvodů byla žalovanému správnímu orgánu uložena, podle § 81 odst. 2 s.ř.s. povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ve správním řízení, které bylo podáním žádosti zahájeno. S ohledem na zákonnou lhůtu 60 dnů pro vydání rozhodnutí o žádosti o zaměstnaneckou kartu (§ 169 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců) se jeví uložená lhůta 60 dnů, která běží ode dne právní moci rozsudku, přiměřenou.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek ve výši 2000 Kč a dále náklady odměny zástupce žalobce Mgr. Marka Sedláka, advokáta a jeho hotové výdaje. Mimosmluvní odměna činí 6200 Kč za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby) po 3100 Kč podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho právního zástupce ve výši 600 Kč za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Protože zástupce žalobce Mgr. Marek Sedlák doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrady hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.) ve výši 21%. Celková výše nákladů řízení žalobce tedy činí částku 10 228 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. července 2016

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová